

Spm. nr. S 723

3) Til *industriministeren* af:

Jørgen Tved (FK):

»Får ministeren orientering om danske virksomheder og firmaer, der ønsker at sælge, så betids, at ministeren kan nå at give danske investorer besked og på den måde forhindre, at der sker salg til udenlandske købere, hvilket blev oplyst af Svend Heiselberg i Radiotinget den 5. februar 1988?«

Jørgen Tved (FK):

Ifølge nogle udtalelser fra hr. Svend Heiselberg i Radiotinget skulle det allerede nu være muligt for industriministeren at stoppe salg af danske virksomheder til udlandet.

Hvis de oplysninger, som hr. Svend Heiselberg gav i Radiotinget, er rigtige, er det besynderligt, at f.eks. direktøren for Lønmodtagernes Dyrtdsfond kunne meddele, at de var kommet for sent ind i forhandlingerne om et frøfirmas salg til udlandet. Jeg vil gerne vide, om det er industriministeren, der forholder f.eks. Lønmodtagernes Dyrtdsfond mulighederne for at redde danske virksomheder på danske hænder. Hvis industriministeren har eller får oplysninger, som det blev oplyst af hr. Svend Heiselberg, er det faktisk industriministeren, der har ansvaret for, at danske arbejdspladser sjakres bort til udlandet.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg skal sige til hr. Jørgen Tved, at der ikke findes nogen regler, efter hvilke virksomhedsejere, der ønsker at sælge deres virksomhed, skal underrette de offentlige myndigheder herom før et eventuelt salg.

Men valutaudlændinge, som ønsker at investere i dette land, skal – bortset fra anskaffelse af obligationer eller aktier i mindre portioner, altså med ikke bestemmende indflydelse – hvis de ønsker at erhverve en virksomhed her i landet, efter de valutariske regler have en godkendelse fra Industriministeriet, hvis det drejer sig om mere end 10 mio. kr., oven i købet inden for 1 år.

Det er altså regelsættet, men hvis vi ser på, hvordan regeringen forholder sig til disse ansøgninger, vil jeg sige, at regeringens udgangspunkt her er vort samarbejde inden for OECD og EF, hvor vi jo har tilsluttet os, at der er regler

om direkte investeringer, fri etableringsret osv. Det mener regeringen der skal være, men det er jeg sikker på at hr. Jørgen Tved ikke mener. De regler følger vi altså, men da der er tale om, at man skal søge, kan regeringen også, hvis den skønner det, i givet fald afslå en sådan ansøgning.

Jørgen Tved (FK):

Nu vil jeg gerne vide helt præcis, om hr. Svend Heiselberg i denne sag holder sig til sandheden rent undtagelsesvis eller måske bevæger sig på den lidt forkerte side. Jeg vil gerne citere helt præcis, hvad hr. Svend Heiselberg sagde i Radiotinget:

»Ja, vi kan jo sige, at vi allerede har en slags anmeldelsespligt i dag. Ingen virksomhed kan jo sælges, uden at man meddeler til industriministeren, og industriministeren vil jo også kan stoppe, hvis det er sandt.«

Sprogbrugen var ikke min, det var hr. Svend Heiselbergs.

Jeg vil gerne vide, om det er rigtigt, at industriministeren får meddelelse om virksomheder, der skal sælges, og om industriministeren kan stoppe dette salg.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg forstod ministerens svar sådan, at det er en aftale, der er indgået i Bruxelles mellem medlemslandene i EF, at man uden videre kan overtage virksomheder i et af de pågældende lande. Jeg forstod det sådan, at man, blot man er fra et EF-land, kan opkøbe en dansk virksomhed uden videre og nedlægge den.

Formanden:

Det var vel underforstået, at det var et spørgsmål om, hvorvidt det var rigtigt opfattet? Ellers hørte jeg ikke noget spørgsmål.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg opfatter det sidste nærmest som en konstatering fra hr. Preben Møller Hansens side og ikke som et spørgsmål.

Jeg vil sige til hr. Jørgen Tved, at jeg i den måde, jeg har svaret på, sådan set allerede klart har tilkendegivet, at man ikke på forhånd skal søge om en eller anden form for godkendelse i Industriministeriet, og derfor ved man det ikke de facto. Men i forbindelse med valutatransaktioner skal man, for så vidt beløbet overstiger